

LINDILÄN KAPPELIN VIHKIMINEN

Lindilä
28.8.2010

Rakkaat ystävät, tervehdin teitä tänä juhlapäivänä seuraavilla Ensimmäisen Korinttilaiskirjeen 10. luvun jakeilla: *Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus. Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koska he hukkuivat erämaassa. Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niin kuin he himoitsivat. --- Siten seuraa neljä jaetta varoituksia, jotka kaikki alkavat samalla tavalla: ”älkäämme ruvetko epäjumalan palvelijoiksi, älkäämme harjoittako haureutta, älkäämme kiusatko Herraa, älkäämme napisko”(j. 7-10). Sen jälkeen Paavali jatkaa: ”Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut. Sen tähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.”(1 Kr 10:1-12.)*

JOHDANTO

Olemme Lindilän kappelin vihkijuhlassa. Matkallamme Egyptin orjuudesta luvattuun maahan Jumalan kansa on kohdannut Suomessa viime aikoina vaikeuksia. Siksi meidän on juurruttava syvälle Kristukseen. Muuten emme kestä. Paneudumme ensin kuulemaamme Raamatun kohtaan. Vasta sen jälkeen nivellämme Lindilän kappelin ja kyseisen Raamatun kohdan sanoman toisiinsa.

Ensimmäisessä Korinttilaiskirjeessään Paavali selittää Israelin erämaavaellusta. Hän toteaa, että meillä on paljon opittavaa Israelin erämaavaelluksesta. Se, mitä tapahtui silloin Israelille, ”on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille”. Paavali viittaa tässä yhteydessä neljään erämaavaelluksen tapahtumaan, joiden ymmärtämisellä on erityisen suuri merkitys.

ERÄMAATAIPALEEN OPETUS

1. KASTE

Ensimmäisenä asiana Paavali mainitsee **kasteen**. He ”saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä”, sanoo Paavali (1 Kr **10:2**). Kaikki Korintin seurakunnan jäsenet olivat saaneet kasteen eivät Moosekseen, vaan Kristukseen. Paavali pitää siis vaellusta Punaisen meren halki kasteen esikuvana.

1.1. ”Kaikki”

Kaikki olivat pilven alla, *kaikki* kulkivat meren läpi, *kaikki* saivat kasteen Moosekseen. UT edellyttää, että kaikki seurakuntaan kuuluvat ovat saaneet kasteen. Galatalaisille Paavali sanoo: ”Te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukuneet.” (Gl 3:26-27.)

Kaste muodostaa rajan orjuuden ja vapauden, kuoleman ja elämän välillä. Siksi apostolit eivät viivytelleet niiden kastamisessa, jotka olivat ottaneet sanan vastaan. Tämä näkyy Apostolien teoista erittäin selkeästi. Siksi esim. Afrikassa tänäkin päivänä pakanuudesta kristityiksi kääntyneet haluavat kastattaa lapsensa niin pian kuin mahdollista heidän syntymänsä jälkeen, ettei Saatanalla ja pimeyden valloilla poppamiehineen olisi heihin mitään osaa.

1.2. ”Pilvessä ja meressä”

Israelilaiset saivat kasteen ”*pilvessä ja meressä*”. Pilvi kuvaa Herran läsnäoloa kansansa keskellä erämaavaelluksen aikana. Tämän Herran läsnäolon kansansa keskellä me olemme oppineet tuntemaan Pyhän Hengen läsnäolona. Kuten isät saivat kasteen pilvessä, niin me olemme saaneet kasteen Hengessä. Kasteessa vesi ja Henki ovat yhdessä. Siksi Paavali kirjoittaa Korintin seurakunnalle näin: ”Me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi” (1 Kr 12:13). Kasteessa olemme tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä.

1.3. ”Saivat kasteen”

Paavali puhuu *kasteen saamisesta*. Itse asiassa alkukielinen Uusi testamentti ei puhu koskaan ”kasteen ottamisesta”. Me olemme kasteen kohteita. Meidät kastetaan, Kristus kastaa. Herra johti kansansa Punaisen meren läpi. Hän pelasti heidät egyptiläisten käsistä kastamalla heidät meressä. Kun pelastetut sitten veisasivat kiitosvirttään meren toisella rannalla, ei ollut epätietoisuutta siitä, ketä tuli kiittää. Tässä on eräs tärkeä näkökulma kasteeseen. Siinä emme toimi me, vaan Jumala.

1.4. Saivat kasteen ”Moosekseen”

Kaste ”*Moosekseen*” merkitsi kastetta sen pelastuksen osallisuuteen, jonka Jumala oli valmistanut Mooseksen kautta. Kun UT puhuu kastamisesta ”*Kristukseen*”, se merkitsee osalliseksi tulemistä koko siitä Jumalan pelastustyöstä, jonka Jeesus Kristus suoritti. Mutta kaste Moosekseen oli myös kaste vaeltamaan Mooseksen johdolla luvattuun maahan. Samoin kaste Kristukseen ja Kristuksen käskyjen opettaminen kuuluvat yhteen.

2. MANNA

Toisena asiana Paavali puhuu **mannan syömisestä**. Israelilaiset ”söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa”, sanoo Paavali (1 Kr **10:3**). Hän tarkoittaa sitä ateriaa, jonka Jumala kattoi Israelille koko korpivaellustaipaleen ajan.

2.1. Mannaihme osoittaa Jumalan ihmeellistä *huolenpitoa* kansastaan. Tämä huolenpito ei poistanut työn tekemisen velvoitusta. Kansa sai joka päivä kerätä itse tarvitsemansa mannan. Joka tapauksessa mannaihme on tarkoitettu osoittamaan myös meille, että me saamme luottaa Herramme päivittäiseen huolenpitoon. Hän antaa meille sen, mitä me tarvitsemme.

Runeberg kertoo runossaan ”Saarijärven Paavo”, kuinka Paavo ja hänen vaimonsa hoitivat peltoaan uutterin käsin ja odottivat kasvua Herralta, ja kuinka kadon tultua Paavo lohdutti vaimoaan: ”Koettelee, vaan ei hylkää Herra.” Vihdoin saatiin sato, ja vaimon mielestä oli aika alkaa nauttia elämästä. Mutta Paavo vastasi:

Vaimo, vaimo, sit’ ei kuri kaada,
joka toista hädässä ei hylkää.
Pane leipään puolet peräjäistä,
veihän naapurimme touon halla.

Herra koettelee omiaan kahdella tavalla: Hän koettelee meidän *uskomme*, kun meillä on vastoinkäymisiä. Ja hän koettelee meidän *rakkauttamme*, kun olemme yltäkyläisyydessä.

2.2. Mutta *mannaihmeen sanoma on vieläkin syvempi*. Se näkyy erityisesti Johanneksen evankeliumin 6. luvusta, joka on kokonaisuudessaan mannaihmeen selitystä. Uuden liiton alun lähestyessä israelilaiset alkoivat odottaa Mooseksen kautta annetun profetian täyttymystä uudesta Mooseksen kaltaisesta profeetasta (5 Ms 18:15-18). Jeesus sanoo, että *hän on se* uusi Mooseksen kaltainen profeetta ja taivaasta *tullut manna*, joka ruokki nälkäiset erämaassa, elävä leipä, joka antaa itsensä maailman elämän puolesta – ja ehtoollisessa lihansa ja verensä syntien anteeksi saamiseksi. Syntiinlankeemuksessa me söimme itsellemme kuoleman. Herran Ehtoollisessa me syömme itsellemme iankaikkisen elämän (Jh 6:48-56).

3. KALLIO

Kolmanneksi Paavali puhuu *hengellisestä juomasta ja hengellisestä kalliosta*. ”Isämme ... joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus”, kirjoittaa Paavali (1 Kr 10:4). Herra itse oli se kallio, joka sammutti heidän janonsa ja virvoitti heitä korpivaellustaipaleella tavalla, joka oli mahdoton ”luonnolliselle” kalliolle.

3.1. Vanhan ja uuden liiton taitteessa Jeesus oli mukana lehtimajanjuhlilla. Juhlan viimeisenä, suurena päivänä 500-päinen leeviläiskuoro lauloi Jesajan kirjan 12. lukua, jossa sanotaan: ”Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen läheistä.” Kun Jeesus kuuli kuoron laulavan satoja vuosia aikaisemmin Jesajan kautta antamaansa profetiaa Jesuaheli Jeesus-lähteestä, hän ei voinut vaieta, vaan ”seisoi ja huusi ja sanoi: *’Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.’*” (Jh 7:37.)

- 3.2. Raamattu puhuu Herrastamme usein kalliona. Hän ei järky suosiosta enempää kuin vastustuksestakaan. Hän on luja päätöksessään *täyttää Jumalan tahto*. Jeesuksen kiusauskertomus on tästä hyvä osoitus. Hän on luja *rakkaudessaan syntisiin*. Getsemane ja Golgata todistavat siitä (Kv 8:6-7). Hän luja *uskollisuudessaan niitä kohtaan, jotka luottavat häneen* (Mt 11:1-11). Jeesus on aina niiden puolella, jotka ovat uskoneet itsensä hänelle (Lk 10:38-42, tulee syytös sitten *ulkoapäin* (vrt. Maria ja Sakkeus) tai *sisältäpäin* (1 Jh 3:20).
- 3.3. Herra sanoi Moosekselle: ”*Lyö kallioon*” (2 Ms 17:6). Nämä sanat vievät meidät suoraan Jeesuksen kärsimyshistorian tapahtumiin. Jo profeetta Jesaja oli ennustanut tästä: ”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden” (Js 53:5; 50:6). Ja Matteus kertoo: ”Silloin he ... löivät häntä (Jeesusta) nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle ja sanoivat: ’Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi.’” (Mt 26:67-68.) Tämän kysymyksen ääreen on aihetta pysähtyä: Kuka se on, joka sinua löi? Alkuun vastaus tuntuu helpolta: lyöjinä olivat nuo pilkkaavat ja inhottavasti käyttäytyvät ihmiset. Mutta kysymys: ”kuka löi Jeesusta” johtaa syvemmälle.

Kun katselemme omaa elämäämme Jumalan näkökulmasta, löytyy kysymykseen toinen vastaus. Jeesushan on ”meidän syntiemme tähden runneltu”. On siis olemassa yhteys minun syntieni ja Jeesuksen osaksi tulleen raakuuden välillä. ”Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme” (Js 53:6), sillä hän ”ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme”. Getsemanessa Jeesus antautui meidän käsiimme. Golgatalla hän otti meidän paikkamme Jumalan vihan kohteena ja Jumalan hylkäämänä (Mt 27:46). Jumala löi häntä, synniksi tehtyä Poikaansa. Silloin halkesi kallio – ja siitä virtasi elävä vesi.

Kun Jeesus lehtimajanjuhlan viimeisenä päivänä kutsui ihmisiä ”haljenneen kallion luo”, hän teki tärkeän lisäyksen: ”Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on ... juokseva elävän veden virrat” (Jh 7:37-39). Tätä näkökulmaa emme saa unohtaa. Meidät on kutsuttu elämään toisten hyväksi, antaman tosille, virvoittamaan toisia elävällä vedellä. Oikein on Runeberg kirjoittanut virressään:

Vaan tuomion
se alla on,
ken huoletta
on toisista
ja itseään vain hoitaa.

Psalmissa 84 puhutaan ihmisistä, joilla on voimansa Herrassa. Heistä sanotaan: ”Kun he käyvät Kynnellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syysade täyttää sen siunauksilla” (Ps 84:6-7).

4. VASKIKÄÄRME

Paavali puhuu vielä eräästä erämaavaelluksen tapahtumasta, jolla on UT:ssa keskeinen asema. Se on kerrottu 4. Mooseksen kirjan 21. luvussa. Kansa kävi kärsimättömäksi – ties kuinka monennen kerran – ja puhui sekä Jumalaa että Moosesta vastaan. ”Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa kuoli” (4 Ms 21:6). Kun kansa pyysi apua, Mooses sai käskyn tehdä **vaskesta käärme** ja panna se tangon päähän, ja Raamatussa kerrotaan, että ”jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon” (4 Ms 21:8, 9).

4.1. Korinttilaiskirjeessä Paavali mainitsee myrkkykäärmeet erämaassa (1 Kr **10:9**), mutta ei pelastuskeinoa eli vaskikäärmettä. Sen sijaan Jeesus puhuu vaskikäärmeestä keskustellessaan Nikodemoksen kanssa: ”Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä” (Jh 3:14-15). *Vaskikäärme on siis Kristuksen esikuva.*

4.2. Kansa oli suuressa hädässä. Kuolema oli tullut leiriin, eikä sitä ollut helppo torjua. Tämä on kuva koko ihmiskunnan tilasta: ”Niin kuin ... synty tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin *kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi.*” Tämä on koko ihmiskunnan tilanne. Joku on sanonut: ”Että kuolemaa vastaan ei ole lääkettä.”

4.3. ”Tee itsellesi *käärme* ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon.” Oli siis olemassa *lääke kuolemaa vastaan!* Tosin varsin kummallinen: tangon päähän ripustettu vaskinen käärme. Mutta vielä kummallisemmalta kuulostaa Jeesuksen sana: ”Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän...” Sen vielä ymmärtää, että viaton pääsisäislammas on Kristuksen esikuva, mutta käärme – sehän kuvaa kirousta, tuomiota ja kuolemaa, joka on tullut koko ihmiskunnan osaksi.

Mutta mitä sanokaan Paavali: ”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme – sillä kirjoitettu on: ’Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu’.” (Gl 3:13.)

4.4. Niin kuin Mooses *ylensi* käärmeen erämaassa”, sanoi Jeesus. Raamatussa, erityisesti Johanneksen evankeliumissa, käytetään sanaa ”ylentää” kahdessa eri merkityksessä. Me ymmärrämme sen tarkoittavan kunniaa ja valtaa, arvossa kohoamista yms. Jeesus sanoi juutalaisille: ”Kun olette *ylentäneet* Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen” (JHWH, Jumala) (Jh 8:28). Kun Jeesuksen risti pystytettiin, silloin *hänet ”ylennettiin” maasta.* Näin Jeesuksen teloituspäälusta on tullut elämän puu. Tämä näkyy erittäin havainnollisella tavalla Ilm:n alkukielisissä teksteissä.

4.5. Vaskikäärme toi elämän erämaassa niille, jotka suuntasivat katseensa siihen. Jeesus on tuonut valoon *elämän ja katoamattomuuden.* Siinä on kysymys elämästä, jota kuolema ei pysty kukistamaan, iankaikkisesta elämästä. Jeesus sanoi tämän puhuessaan

vaskikäärmeen ylentämisestä, ja jatkona on ns. pienoisevankeliumi: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Jh 3:16).

- 4.6. Vaskikäärmeestä sanottiin: ”Jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon” (4 Ms 21:8). Vastaavasti Jeesus sanoo: ”...että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä” (Jh 3:15). Huomatkaamme rinnastus: joka katsoo – joka uskoo. Pelastava usko on siis sitä, että otetaan Herran lupaus todesta ja katsotaan Jeesukseen.

Summa summarum: Olemme nyt seurannet Paavalin lyhyttä selitystä Israelin kansan erämaavaelluksen tapahtumista (1 Kr 10:1-11). Heprealaiskirje esittää erämaavaelluksen samalla tavalla varoittavana esimerkkinä (Hpr 3-4). Mekin olemme *kasteessa* ”kulkeneet Punaisen meren läpi” ja aloittaneet vaelluksen luvattua maata kohti. Meitä on ruokittu *mannalla* ja *elävällä vedellä*, kun olemme kuulleet Raamatun sanaa ja polvistuneet ehtoollispöytänsä. Katseemme on kohdistunut *häneen*, joka ylennettiin maasta, että saisimme elämän, iankaikkisen elämän.

PÄÄTÖS

1. Ymmärtääkseni Sakari ja Liisa Korpinen ovat tarkoittaneet tämän kappelin, ei suinkaan heidän monumentikseen, sillä siinä tapauksessahan he olisivat rakentaneet kappelin graniitista, vaan keitaaksi korpivaellustaipaleella sekä heille itselleen, heidän perhekunnalleen että muille luvattuun maahan matkalla olijoille. Varmasti tänne ovat erityisen tervetulleita ne, jotka tekevät matkaa Lähetyshiippakunta- ja / tai Luther-säätiö nimisessä armeijakunnassa. Myös monet ulkomaiset luvattun maan matkalaiset ovat tänne tervetulleita levähtämään.
2. Me pyydämme tässä hetkessä Jeesuksen Kristuksen nimessä sitä suurta armoa Taivaalliselta Isältämme, että tässä kappelissa saisi olla aina tarjolla taivaallista mannaa ja elävää vettä Kristus-kalliosta.
3. Olkoon tämä kappeli samalla myös eräänlainen turva- ja lääkintäpaikka korpivaellustaipaleella, jotta jaksaisi taas jatkaa taistelua ja matkaa eteenpäin kohti lopullista Isän maata, taivaallista Jerusalemiä.

Aamen.